

Full diocesà

24 de maig del 2020

Maria Auxiliadora a Ripoll

Fa seixanta-cinc anys que un grup de salesians treballa en la tasca educativa a Ripoll. Fins a l'any 2001 hi va residir permanentment una comunitat salesiana; posteriorment la comunitat continua regint l'escola sense presència estable. Des de l'any 1996 fins a la marxa de la comunitat de Ripoll els pares salesians es van fer càrrec de la parròquia de Sant Josep Obrer de Ripoll, amb el P. Ramon Olivés com a rector. La imatge de la fotografia és la que actualment es venera a la capella de l'escola a Ripoll i és la primera imatge de Maria Auxiliadora que van portar els salesians quan anaren a Ripoll; després hi hagué una talla de fusta que actualment es troba a la comunitat de Sabadell.

La festa de Maria Auxiliadora, avui 24 de maig, és bastant recent. Amb tot, aquesta invocació de «Maria, Auxili dels cristians» té una llarga tradició en el poble cristià. Ja durant el segle XVI apareix com una invocació en les lletanies del rosari.

Don Bosco, en una època de canvis en què l'Església anava adaptant-se a les noves situacions, des de 1862 tingué aquesta advocació mariana com la preferent i promogué la construcció d'un santuari a Torí amb tal títol. Ho va fer pensant en l'Església, conscient de la necessitat de l'ajuda de Maria en les dificultats del món modern.

«Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món»

Ascensió del Senyor / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimoniis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

(1,1-11)

Salm responsorial

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.
(Salm 46)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en

vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

(1,17-23)

Acaba l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

(28,16-20)

«Quan hagué dit
això s'enlairà davant
d'ells, i un núvol
se l'endugué, i el
perderen de vista»

Agermanar cel i terra

Joan Mir Tubau, prev.

Avui, en la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, escau de recordar les paraules que santa Teresa de l'Infant Jesús va dir poc abans de morir: «Pressento que estic a punt d'entrar en el descans. Però pressento, sobretot, que la meva missió és a punt de començar: la meva missió de fer estimar Déu com jo l'estimo, de donar a les ànimes el meu caminet. Si Déu escolta els meus desitjos, passaré el cel a la terra fins a la fi del món. Sí, vull passar el meu cel fent el bé a la terra... no vull descansar mentre hi hagi ànimes per salvar.»

La jove carmelita francesa de vint-i-quatre anys havia entès que el cristià no es pot quedar, com els apòstols el dia de l'Ascensió del Senyor, «mirant el cel», per molt gratificant que sigui. El cristià té una missió que Jesús ressuscitat, abans de pujar al cel, va encomanar a tots els seus seguidors, a tota l'Església: «Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los... ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat.» Una missió sublim i arriscada, que santa Teresina va saber resumir amb l'expressió «passar el meu cel fent el bé a la terra». Teresa de Lisieux va agermanar, en la seva vida cristiana, el cel i la terra, no es va quedar embadalida només mirant el cel.

I nosaltres, ¿hi pensem, que el nostre cel hauria de ser fer el bé a la terra? Celebrar l'Ascensió del Senyor és alegrar-nos que el Senyor ressuscitat «seu a la dreta de Déu», és amb Déu Pare; però, alhora, recordar la responsabilitat de relllevar-lo aquí baix a la terra.

La imatge

L'Ascensió del Senyor té una dimensió de comiat: Jesús ja no serà present en el món com ho havia estat en els pobles del seu país. La colla de deixebles l'acomiaten contents; una dimensió de triomf. Tanmateix, el llibre dels Actes n'anuncia el retorn: tornarà, una dimensió d'esperança.

Ara vivim de la seva promesa: «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.» Una companyia activa.

L'Ascensió (s. XVI). Dosso Dossi

Agenda

Lit. hores: Setmana III

25 dilluns

— Sant Beda el Venerable
— Santa Magdalena Sofia Barat
Ac 19,1-8/Salm 67/Jn 16,29-33

26 dimarts

— Sant Felip Neri
Ac 20,17-27/Salm 67/Jn 17,1-11a

27 dimecres

— Sant Agustí de Canterbury
Beat Josep Tous i Soler
Ac 20,28-38/Salm 67/Jn 17,11b-19

28 dijous

— Sant Emili
Ac 22,30; 23,6-11/Salm 15/Jn 17,20-26

29 divendres

— Sant Just d'Urgell
— Sant Pau VI
Ac 25,13b-21/Salm 102/Jn 21,15-19

30 dissabte

— Sant Ferran
— Santa Joana d'Arc
Beat Pere Tarrés
Ac 28,16-20.30-31/Salm 10/Jn 21,20-25

31 Pentecosta o Pasqua Granada/ Cicle A

La Visitació de la Mare de Déu
Nostra Senyora del Sagrat Cor
Ac 2,1-11/Salm 103/1Co 12,3b-7.12-13/Jn 20,19-23

TORNEM A L'ESGLÉSIA

Es reinicien les misses amb assistència de fidels

(fins a un terç de la capacitat del temple)

Fase 1

MESURES HIGIÈNIQUES DE SEGURETAT I PREVENCIÓ EN LA REPRESA DE LES MISSES AMB FIDELS (FASE 1)

Per accedir al temple

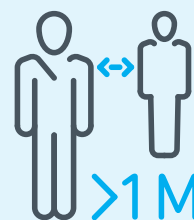
Cal dur mascareta (s'ha de portar de casa).

Es demana rentar-se les mans amb gel hidroalcohòlic en entrar i sortir (hi haurà dispensadors a l'entrada).

És obligatori mantenir la distància física de seguretat entre persones als bancs, a la cua de la comunió i en entrar i sortir del temple.

Durant la celebració

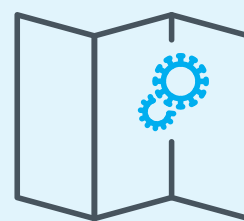
El gest de la pau es pot ometre o bé substituir per un altre gest, evitant el contacte directe.

A l'hora de la comunió no es pronunciarà cap paraula: no es dirà "Amén" després de rebre la comunió (aquest diàleg es farà abans comunitàriament).

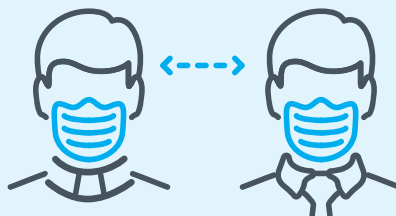

No hi haurà fulls de cants ni cap element que s'hagi de passar de mà en mà. No besar ni tocar imatges.

Semblantment

En la confessió i moments d'escolta dels fidels: a més de les mesures generals, s'ha de mantenir la distància física, assegurant la confidencialitat. Tant el fidel com el confessor han de portar mascareta.

Per poder contribuir amb la teva parròquia, trobaràs els cistells de la col·lecta a la sortida del temple. Gràcies!

Als infants que es preparen per a la primera comunió

Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquest diumenge, festa de l'Ascensió, seria el dia en què molts de vosaltres hauríeu fet la vostra primera comunió; en aquest dia o en els diumenges anteriors o posteriors. Però, com sabeu prou bé, una forta epidèmia ha fet que la vida ordinària fos trasbalsada. Fa molts dies que no podeu anar a l'escola ni a la catequesi. Heu estat molts dies sense poder sortir de casa per a jugar o passejar. Heu sabut, potser, de persones malaltes de les vostres famílies i fins i tot d'alguns que han mort. Sé també que heu fet «classes» de manera virtual i, alguns de vosaltres, també catequesi. Així mateix heu tingut l'experiència de poder resar junts a casa i seguir, per mitjans diversos, la celebració de la missa, sobretot els dies de Setmana Santa. No ha estat un temps normal i no ha estat pas fàcil de passar-ho. Però ara sembla que els coses van retornant, a poc a poc, a la seva normalitat. La missa del diumenge ja la podem celebrar, encara que amb una cabuda concreta en les esglésies i amb unes mesures higièniques, que hem de complir per al bé de tots, petits i grans.

Sé que teniu moltes ganes de celebrar la primera comunió, per la festa a l'església i la que fareu després amb els vostres familiars i amics. També el vostre mossens i els vostres catequistes tenen ganes que celebriu la vostra primera comunió. En tenen ganes, perquè us estimen i volen el vostre bé. Ells saben que rebre el sagrament del Cos i la Sang de Crist, l'Eucaristia, serà un gran bé per a vosaltres, en el primer dia i en tota la vostra vida. Però hi ha un altre, Jesús, que en té encara més ganes que vosaltres i que tots nosaltres. Perquè ell vol que el seu amor, la seva vida, la seva gràcia, la seva alegria us arribi del tot al vostre cor i us acompanyi sempre.

Ara us pertoca a vosaltres i als vostres pares, catequistes i mossens d'intensificar la preparació, perquè quan

pugueu –al més aviat possible!– celebrar la vostra primera comunió tingueu el vostre cor ben disposat per a rebre Jesús. Una disposició necessària és creure en ell i estimar-lo. Per a poder creure-hi i estimar-lo l'hem de conèixer més. Una altra disposició és saber-se les oracions fonamentals del cristià: persignar-se, el pare nostre, l'avemaria, el glòria al Pare, el credo... i altres oracions que us han d'acompanyar tota la vida. I una disposició necessària és la de tenir el cor net, per mitjà del sagrament de la confessió.

